2025/2043

13.10.2025

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2025/2043

af 10. oktober 2025

om strukturen, de tekniske enkeltheder og processen for forelæggelse af dokumentation om virkningen af klimaændringer og følgevirkningerne for organisk jord i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/841

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/841 af 30. maj 2018 om medtagelse af drivhusgasemissioner og -optag fra arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug i klima- og energirammen for 2030 og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 og afgørelse nr. 529/2013/EU ([1]), særlig artikel 13b, stk. 10, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved forordning (EU) 2018/841 har medlemsstaterne adgang til kompensation for specifikke overskydende emissioner og mindre optag. I overensstemmelse med nævnte forordning skal sådanne emissioner og optag skyldes enten den langsigtede virkning af klimaændringer, der medfører overskydende emissioner eller mindre dræn, som er uden for medlemsstaternes kontrol og ikke kan betragtes som naturlige forstyrrelser, eller følgevirkninger af tidligere forvaltningsmetoder i medlemsstater med en usædvanlig høj andel af organisk jord på deres forvaltede arealer.

(2) I henhold til artikel 13b, stk. 8, i forordning (EU) 2018/841 skal tørke anses for et karakteristisk træk ved miljøet med henblik på identifikation af områder, der er berørt af langsigtede virkninger af klimaændringer. Tørhedsindekset bør derfor ligge til grund for analysen af ændringer i forholdet mellem vandbehov og vandtilgængelighed over lange perioder. Den geografiske fordeling af biomer og forvaltede arealers produktivitet er uløseligt forbundet med tørke. Da tørhedsindekset omfatter de centrale variabler for nedbør og potentiel evapotranspiration og ikke påvirkes af lokale virkninger af menneskelig aktivitet, er det et pålideligt middel til at analysere ændringer i forholdet mellem vandbehov og tilgængeligt vand over længere tid.

(3) Områder, der har skiftet tørhedsklasse fra humid eller tør subhumid til semiarid, arid eller hyperarid som beskrevet i FN's konvention om bekæmpelse af ørkendannelse, eller områder, der er klassificeret som semiaride, aride eller hyperaride, og hvis respektive tørhedsindeks er faldet, vil lide under begrænsninger som følge af vandknaphed. Tiltagende vandknaphed kan medføre ændringer i form af mere sparsomt plantedække, lavt indhold af organisk kulstof i jorden, dårlig jordstruktur, mindre biodiversitet i jorden og en høj grad af jorderosion. En sådan udvikling mindsker arealers potentiale for kulstofbinding og deres modstandsdygtighed over for klimaændringer. Et område, der har været genstand for et sådant skift, bør derfor anses for et område, der er berørt af den langsigtede virkning af klimaændringer.

(4) Hvis der skal kunne anvendes data af potentielt højere kvalitet, som understøttes af forskersamfundet, bør medlemsstaterne kunne anvende andre indekser end tørhedsindekset til at fastlægge, hvilke områder der er berørt af den langsigtede virkning af klimaændringer, forudsat at de kan påvise forbindelsen mellem den langsigtede virkning af klimaændringer og den reducerede evne til at binde kulstof.

(5) Det er almindelig praksis i forskersamfundet at beskrive forekomsten af naturfænomener som usædvanlig, hvis den svarer til den 85. percentil eller derover af en fordeling. Derfor bør andelen af organisk jord på en medlemsstats forvaltede areal vurderes som usædvanlig høj i forhold til EU-gennemsnittet, hvis den svarer til den 85. percentil eller derover af frekvensfordelingen af sådanne andele for alle medlemsstater.

([1]) EUT L 156 af 19.6.2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/841/oj.

(6) Følgevirkningerne af tidligere forvaltningsmetoder på organisk jord, som f.eks. dræning eller skovrejsning på tørvemoser, kan fremskynde nedbrydningen af organisk jord og medfører derfor jordemissioner på længere sigt, hvilket fører til mindre modstandsdygtige økosystemer. Områder, der viser tegn på negative virkninger af sådanne tidligere forvaltningsmetoder, bør derfor også betragtes som områder, der er berørt af følgevirkningerne.

(7) Hvis der ikke skal ske en underminering af integriteten af forordning (EU) 2018/841 og medlemsstaternes bestræbelser på at nå de 2030-mål, der er fastsat i nævnte forordning, bør medlemsstater, som ønsker at gøre brug af den yderligere kompensation, der er mulighed for i henhold til nævnte forordning, forelægge dokumentation for de foranstaltninger, de har truffet for at forbedre klimapræstationerne i de berørte områder både med hensyn til modvirkning af klimaændringer og modstandsdygtighed over for klimaændringer. Sådanne politiske foranstaltninger er en forudsætning for at gøre brug af fleksibilitetsmekanismen. Hvad angår de langsigtede virkninger af klimaændringer bør den berørte medlemsstats bestræbelser derfor omfatte bæredygtige arealforvaltningsmetoder og -teknologier, og hvad angår følgevirkningerne af tidligere forvaltningsmetoder på organisk jord bør bestræbelserne omfatte forvaltning af grundvandstanden eller tilsvarende forvaltningsmetoder, som mindsker de negative virkninger af følgevirkningerne, samtidig med at der tages hensyn til de berørte områders modstandsdygtighed.

(8) Overskydende emissioner og mindre optag bør dokumenteres ved en sammenligning. For at forstå omfanget, udtrykt i ton CO_2-ækvivalenter, af de langsigtede virkninger af klimaændringer eller af følgevirkningerne af tidligere forvaltningsmetoder på organisk jord, bør det berørte område sammenlignes med et område, der ikke er berørt, med samme centrale karakteristika såsom størrelse, arealanvendelse, klima, terræn og jordtype.

(9) Da både langtidsvirkningerne af klimaændringer og følgevirkningerne af tidligere forvaltningsmetoder på organisk jord kræver, at de negative tendenser på arealbaseret optag vendes, bør der forelægges dokumentation for sådanne bestræbelser i begyndelsen af overholdelsesperioden 2026-2030.

(10) For at sikre overensstemmelse med de drivhusgasopgørelser, der skal indsendes i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 ([2]), skal de data, der anvendes til at dokumentere kompensationsmængden for overskydende emissioner og mindre optag overholde de standarder for gennemsigtighed, nøjagtighed, ensartethed, sammenlignelighed og fuldstændighed, der gælder revisioner af drivhusgasopgørelser, som foretages i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 38.

(11) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for Klimaændringer —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1) »tørhedsindeks«: forholdet mellem nedbør og potentiel evapotranspiration

2) »tørhedsklasse«: en af følgende kategorier, hvori områder klassificeres i henhold til tørhedsindekset

— 0,65: humid

— 0,50-0,65: tør subhumid

— 0,20-0,50: semiarid

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1999/oj).

— 0,05-0,20: arid

— < 0,05: hyperarid.

3) »organisk jord«: jord, der enten opfylder den definition, der baseret på godkendte nationale standarder, og som anvendes til rapportering i henhold til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC), eller, hvis der ikke findes sådanne standarder, de kriterier, der er opført i retningslinjerne fra 2006 fra Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC), (bilag 3A.5. »Default climate and soil classifications«, kapitel 3 i bind 4).

Artikel 2

Dokumentation vedrørende områder, der er berørt af den langsigtede virkning af klimaændringer

1. Medlemsstaterne identificerer på en geografisk eksplicit måde de områder, der er berørt af den langsigtede virkning af klimaændringer.

2. Den dokumentation, der underbygger identifikationen af områder, der er berørt af den langsigtede virkning af klimaændringer omhandlet i stk. 1, skal baseres på tørhedsindekset. Et område, som har skiftet klasse fra humid eller tør subhumid til klassen semiarid, arid eller hyperarid, eller et område, der er klassificeret som semiaridt, aridt eller hyperaridt, hvis respektive tørhedsindeks er faldet, skal betragtes som et område, der er berørt af den langsigtede virkning af klimaændringer.

3. Hvis det er behørigt begrundet, kan medlemsstaterne basere dokumentationen for den langsigtede virkning af klimaændringer på andre indekser end tørhedsindekset. Sådanne andre indekser skal påvise forbindelsen mellem de langsigtede virkninger af klimaændringer og den reducerede evne til at binde kulstof i det berørte område.

4. De data, der anvendes til at påvise den langsigtede virkning af klimaændringer, skal stamme fra officielle meteorologiske tjenester, myndigheder eller videnskabelige organer og skal være tilgængelige i hele Unionen.

5. Resultatet af analysen af den langsigtede virkning af klimaændringer skal påvise relevante skift i tørhedsklasser ved at sammenligne tidsserier på mindst 20 på hinanden følgende år inden for perioden fra mindst 2001 til udgangen af 2025.

6. Den dokumentation, der er omhandlet i stk. 2 og 5, skal kunne verificeres og omfatte følgende elementer:

a) den anvendte metode, de anvendte inputdata og resultatet af den identifikation, der er omhandlet i stk. 1

b) en beskrivelse af bestræbelserne på at vende udviklingen med overskydende emissioner eller mindre dræn i de områder, der er identificeret i henhold til stk. 1.

Artikel 3

Dokumentation vedrørende følgevirkningerne i organisk jord i medlemsstater med en usædvanlig høj andel af organisk jord

1. Grænsen for fastlæggelsen af den usædvanlig høje andel af organisk jord sammenlignet med EU-gennemsnittet skal være den 85. percentil af frekvensfordelingen af andelen af organisk jord på det samlede forvaltede areal i hver medlemsstat. De data, der anvendes til bestemmelse af andelen af organisk jord på det forvaltede areal, findes i bilaget.

2. Medlemsstater med en usædvanlig høj andel af organisk jord som fastlagt i overensstemmelse med stk. 1 identificerer på en geografisk eksplicit måde de områder, der er berørt af følgevirkningerne af tidligere forvaltningsmetoder, der blev anvendt før 2013.

3. Dokumentation, der underbygger den i stk. 2 omhandlede identifikation af områder, skal kunne verificeres og omfatte følgende elementer:

a) den anvendte metode, de anvendte inputdata og resultatet af den identifikation, der er omhandlet i stk. 2

b) en beskrivelse af tidligere forvaltningsmetoder som omhandlet i stk. 2, herunder tidsrammen for deres anvendelse, ledsaget af dokumentation, der beviser, at de har fundet sted

c) en beskrivelse af bestræbelserne på at vende udviklingen med overskydende emissioner i de områder, der er identificeret i henhold til stk. 2.

Artikel 4

Dokumentation for overskydende emissioner og mindre optag

1. Medlemsstaternes dokumentation for overskydende emissioner og mindre optag skal kunne verificeres.

2. For områder, der er identificeret i henhold til artikel 2,stk. 1, skal den dokumentation, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, være baseret på forskellen mellem henholdsvis de samlede emissioner og det samlede optag i perioden 2026-2030 i disse områder og de samlede emissioner og det samlede optag i samme periode i et område i den pågældende medlemsstat, der svarer hertil med hensyn til klima og jordbundstype og arealopgørelseskategorier og samme forvaltningsmetoder, og som ikke er identificeret i henhold til artikel 2, stk. 1. Denne sammenligning kan også foretages med samme område og samme forvaltningsmetoder i en historisk periode efter 1990, i hvilken det pågældende område ikke kunne betragtes som et område, der er berørt af den langsigtede virkning af klimaændringer i henhold til artikel 2, stk. 1.

3. For områder, der er identificeret i henhold til artikel 3, stk. 2, skal den dokumentation, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, være baseret på forskellen mellem henholdsvis de samlede emissioner og det samlede optag i perioden 2026-2030 i disse områder og de samlede emissioner og det samlede optag i samme periode i et område i den pågældende medlemsstat, der svarer hertil med hensyn til klima og jordbundstype og arealopgørelseskategorier, og som ikke betragtes som værende berørt i henhold til artikel 3, stk. 2.

Artikel 5

Proces for forelæggelse af dokumentation

1. Medlemsstater, der har til hensigt at gøre brug af kompensationen for overskydende emissioner eller mindre optag, skal indgive en anmodning herom til Kommissionen senest den 30. november 2026. Anmodningen skal omfatte den dokumentation, der er omhandlet i artikel 2 eller 3, alt efter hvad der er relevant.

2. Kommissionen underretter de berørte medlemsstater om resultatet af verifikationen af anmodningen senest tre måneder efter modtagelsen af en fuldstændig anmodning.

3. Når resultatet af den i stk. 2 omhandlede verifikation foreligger, og ikke senere end den 15. januar 2032, forelægger den pågældende medlemsstat Kommissionen den dokumentation, der er omhandlet i artikel 4, herunder en beskrivelse af de anvendte metoder.

4. Senest den 31. maj 2027 og derefter hvert år ajourfører den pågældende medlemsstat den dokumentation, der er omhandlet i artikel 2, stk. 6, litra b), eller artikel 3, stk. 3, litra c), alt efter hvad der er relevant, herunder om hvilke fremskridt der er gjort med hensyn til at forbedre evnen til at binde kulstof og modstandsdygtigheden over for klimaændringer.

5. Den dokumentation, der er nævnt i artikel 2, 3 og 4, skal være gennemsigtig, nøjagtig, konsistent, sammenlignelig og komplet.

Artikel 6

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. oktober 2025.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

BILAG

Percentil af andelen af organisk jord på medlemsstaternes forvaltede arealer som omhandlet i artikel 3, stk. 1

	Organisk jord i alt (ha)	Forvaltede arealer (ha)	Percentil af andelen af organisk jord på forvaltede arealer i frekvensfordeling
Østrig	35 193	8 387 000	62
Belgien	2 720	3 068 918	42
Bulgarien	3 201	11 100 190	23
Kroatien	2 685	5 659 400	27
Cypern	0	601 818	0
Tjekkiet	20 816	7 886 922	58
Danmark	163 353	4 196 384	65
Estland	713 246	4 141 134	88
Finland	12 725 643	27 580 372	100
Frankrig	87 735	63 858 640	50
Tyskland	1 730 444	35 790 117	73
Grækenland	6 665	10 989 138	35
Ungarn	8 224	8 990 089	46
Irland	2 022 529	6 985 006	92
Italien	24 285	30 133 601	38
Letland	888 752	6 095 484	85
Litauen	538 448	6 287 720	77
Luxembourg	0	258 600	0
Malta	0	22 778	0
Nederlandene	387 405	4 154 194	81
Polen	1 362 674	31 393 136	69
Portugal	0	9 221 763	0
Rumænien	13 197	22 819 121	31
Slovakiet	0	4 809 520	0
Slovenien	4 227	2 027 300	54
Spanien	3	50 622 199	19
Sverige	11 682 346	37 726 543	96